



Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofurti, 1684

Accusatur coram Caipha. 51

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Ut se fugeret,
Nudior relicto præceptore, quam Sindona.
Ita quotquot graves oculos;
Habuimus ad vigiliam;
Levissimos habemus pedes ad fugam.

Adolescens relictus
Sindone nudus ase-
fugit, quem plerique
suspicantur fuisse
Ioan. vide Bar. ap.
34. Christi.

ELOGIUM LI. ACCUSATUR CORAM CAYPHA.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

Recisus ex horro Flos noster

Comprehenderunt
Iesum, & ligaver-
runt eum,

Dabit prostratus in triviis

Hoc est, in Marie
utero, terra videlicet
nunquam à Deo
maledicta.

Odorem suum;

Accusabant eum in
multis, & non erat
conveniens testimoniū
num illorum.

Arctetur in vincula myrrhae Fasciculus,

Iesus autem tacebat,
& qua de causa.

Et quando in sacra Deo crevit Tellure

Adjuratus per
Deum vivum,
respondit.

Ad Sacerdotes adducitur,

Tunc unus aſſtēns
ministrorum dedit
alapam Iesu dicens,
ſic respondes
Pontifici?

Pretiosissimæ oblationis inquisissimi Judices.

Aſſentatorum in
audis auctoritas, &
licentia summa,
Aſſuetus

Debitam templo destivant tumulo.

Fatigantur in fingenda calumnia

Infulati Poëtæ;

Pravitatem ubi non inveniunt,

Supplent sua.

Nobilis Reus

Non habens quid in tam bona causa defendere,

Quid in accusatione tam stolida confutaret,

Luculentissimam objectis Apologiam opponit

Silentium suum.

Dei tamen nomine, quia suo, compellatus

Adjuratus per
Deum vivum,
respondit.

Respondit.

Ne quæ patientia fuerat

Tunc unus aſſtēns
ministrorum dedit
alapam Iesu dicens,
ſic respondes
Pontifici?

Pertinacia credi posset.

Os conatur occidere

Servilis Adulatio Veritati,

Barbaram satellitis manum

Illi propius admovet,

Et quantum sibi coram malo Principe liceat,

Colapho suadet.

Ut inurbanus in Aula damnatur,

Aſſentatorum in
audis auctoritas, &
licentia summa,
Aſſuetus

Qui aſſentator non est,

Punitur ibi Blasphemiae nomine Veritas;

Aſſuetus

Affuetus profutura

Placituriſ p̄fereſ ,

Pari ibi periculo tacet, ac loquitur,

Sacerdotes, ne malos quidem ,

Contempſile vult argui;

Alia convicia diſſimulavit silentio ,

Hoc deterſit responſo.

Non fuit integrum Dei Filio

Diſſimulare Patriſ injuriam,

Qui negaretur perfectus ex eo,

Quod ipſe etiam

Offendisse argueretur in Verbo.

*Æque enim tacent,
ac loquens
damnatus.*

*Quare Christus ob-
jectam ſibi Sacerdo-
tis irreverentiam,
noluerit tacitus
præterire.
Solutus enim perfectus
eft, qui non offen-
dit in verbo.*

*Hinc haſſere Sancti Et adhuc magnificat aliquis cenzuram hominum,
contemptum ju-
dicatorum huma-
norum.*

*Scidit veſtimenta
ſua, & ait, bla-
phemavit.
Cum dixit, neceſſe
eft ut unus moriatur
pro populo.
Habetur ex Iofephō,
& refert Baron.
omifſe Caypham Sa-
cerdotium ab Herode.*

Quorum judicio
Ne ipſe quidem recte loquitur eſt Deus;
Offenditur malus Princeps unde erudiri debuerat;
Indignum ſe probat veſtibus illis, quas lacerat;
Detegit diloricatus catiosæ conſcientiæ, cicatricæ;

Inſtate Sacerdotio ſuo finem

Prophetavit ante, cum nesciret quid diceret;
Apertius nunc, cum nec ſciret quid faceret,
Ad quid aliud, Judæa, à Sacerdote ſperares,
Quem Herodes, non Deus dediſſet?

Rex malus rato ſibi diſſimilem
Elegit Antiftitem.

ELOGIUM LII.

PETRUM RESPICIENS, SA-
LUTARES SOLVIT IN
LACRYMAS.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Joan. 18.

Proh quam facile inhærent vel optimis
Aulæ mores?

Vix ingressus in illam pifcator eſt,
Cum illico & ſimulare didicit, & mentiri.

Sine injuria Veritatis

Ne secunda quidem aditum invenit ad foreſ,

Novus tamen in arte mentiendi ,

Ira

*Proinde Lucanus
bene, exeat aula, qui
vult eſſe pius.*

*Cœpit jurare, &
anatematiſare, quia
non novi hominem.
notā illud,
ſapit.*